

Motivering, jeg her har givet, være Udtryk for, hvad der fører mig til dette Standpunkt.

Skulde jeg — uden at bringe noget Lovforslag frem — ved en positiv Afstemning tilkendegive min Opfattelse af Situationen, maatte jeg vel have stillet Forslag om, at man i Stedet for at forhøje Summen 1 Mill. Kr. med 300 000 Kr. forhøjede den med 1 Kr., men da jeg maatte befrygte, at dette vilde fremkalde større Munterhed end Alvor, og da der bag ved denne ene Krone saa sandelig gerne skulde ligge en god Portion Alvor, har jeg afstaaet fra at gaa denne Vej. De, der vilde se alvorligt paa Sagen, vilde jo meget vel have forstaaet, at jeg ved at stille et saadant Ændringsforslag havde tilkendegivet, at den Form, som Ministeren havde valgt, derved at man ganske stille undlod at udføre et Arbejde, ganske stille undlod at skrive noget derom i Finansloven, kunde jeg ikke tiltræde, men man vilde paa den anden Side paa Grund af det ikke meget store Beløb, som 1 Kr. maa siges at være, naar det drejer sig om et Anlæg ved Hanstholm, ikke have været i Tvivl om, at jeg samtidig i Realiteten var enig i, at dette Arbejde burde indstilles, indtil man havde vundet større Erfaring.

Hvad der nu vil blive Følgen af det, som utvivlsomt vil blive vedtaget her, skal jeg lade være usagt. Sandsynligst er det vel, at Anlægget nu vil gaa sin Gang, og skal dette blive Følgen, vil det selvfølgelig ikke vare længe, før der maa stilles ganske anderledes Krav end 300 000 Kr. i aarlige Udgifter, idet det kan blive fuldkommen meningsløst at give et saa lille Beløb ud til et Anlæg som det, her er foreslaaet, naar man kommer lidt videre frem med det — skal der virkelig faas noget ud af det, maa der inden længe sættes betydelig Kraft ind derpaa.

Hvad der kan lægges ind i den Vedtagelse, som nu inden længe vil finde Sted, skal jeg altsaa lade være usagt. Naturligvis haaber jeg — at sige, at jeg tror derpaa, vilde være at sige noget, som ikke var sandt —, at Fornuften, forstaaet med den Forstand, som jeg nu en Gang er i Besiddelse af, trods alt vil sejre, inden vi øser disse mange Millioner Kroner ud i Vesterhavet til mulig Nytte, men efter min Overbevisning ganske afgjort ikke til sikker Nytte. Men selv om saa skulde være, maatte jeg alligevel i høj Grad beklage den Afgørelse, som sikkerligen nu vil finde Sted, da den ganske utvivlsomt vil medføre, at Beboerne ved Hanstholm, hvis det til sin Tid skulde vise sig, at man alligevel maa standse

Anlægget, saa vil blive skuffet endnu mere, end hvis man standsede det i dette Øjeblik.

Som tidligere sagt, mener jeg ikke, at hele dette Forhold er kommet til at ligge saaledes, at jeg ved en positiv Afstemning kan tilkendegive min Hjertens Mening, og jeg vil derfor for mit Vedkommende afholde mig fra at stemme, naar dette Forslag kommer til Afstemning.

Stengaard-Kirkegaard: Ændringsforslag Nr. 68 til § 2 omhandler den rent praktiske Forstaaelse af den 5-aarige Arbejdsplan, som findes i Bilagene Sp. 795. Selv en 1-aarig Plan maa tidt og ofte ændres, fordi der kommer nye Overvejelser og nye Undersøgelser til, og dette gælder selvfølgelig i endnu stærkere Grad med Hensyn til en 5-aarig Plan. Det glæder mig derfor, at Ministeren nu gennem det nævnte Ændringsforslag har sagt rent ud, at Rigsdagen ved at stemme for dette Ændringsforslag kun godkender Planen, for saa vidt angaar Finansåret 1925—26, og aldeles ikke tager Stilling, hverken for eller imod, udover 1925—26. Ved at stemme for Ændringsforslag Nr. 68 tager Rigsdagen f. Eks. aldeles ikke Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig overfor Morsø-Banen. Der er ingen Tvivl om, at man fra visse Sider ønskede en højere Bevilling til denne Bane end de 50 000 Kr., som findes paa Finanslovsforslaget, og naar vi fra Venstres Side ikke har taget noget Forbehold overfor Ændringsforslaget og altsaa vil stemme for det, er det netop ud fra den Betragtning, at Rigsdagen derved ikke tager Stilling til, om Morsø-Banen skal bygges videre eller ej. Jeg skal aldeles ikke nægte, at der i høj Grad kan rejses Tvivl om, hvorvidt Morsø-Banen nogen Sinde kan svare sig, kan forrente sig, men paa den anden Side er Forholdet det, at Bygningen af denne Bane allerede er saa vidt fremme — der er udført et stort Jordarbejde, ja, der er endogsaa bygget en Viadukt —, at det i Virkeligheden vilde være ganske urimeligt og i Befolkningens Øjne se ganske meningsløst ud, om man vilde standse dette Arbejde paa det nuværende Tidspunkt. Derfor ønsker vi fra Venstres Side at fastslaa, at vi ved at stemme for Ændringsforslag Nr. 68 aldeles ikke tager Stilling til, hvorvidt Arbejdet skal fortsættes eller ej udover 1925—26. Nu ved jeg endvidere, at der er enkelte ude omkring i Landet, der er blevet opskræmt ved, at Anlæg, der er vedtaget ved Lov, men hvortil der endnu ikke er givet nogen Bevilling, i denne Plan (Tillæg B. Sp. 801) er opført som: Følgende Arbejder